

**Uchwała Nr XV/156/16
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 22 września 2016 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) oraz w związku z § 15 ust. 1 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2016 r. poz. 1736)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi mieszkańca Goleniowa z dnia 29 czerwca 2016 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Kazimierz Ziemba

Uzasadnienie

W dniu 29 czerwca 2016 r. mieszkaniec Goleniowa wniósł ustnie do protokołu skargę na Starostę Goleniowskiego.

Skarżący kwestionuje sposób załatwienia przez Starostę skarg oraz zapytań kierowanych przez Skarżącego, kwestionując odpowiedź udzieloną w piśmie z dnia 16 czerwca 2016 r. na zapytania wniesione przez Skarżącego ustnie do protokołu w dniu 10 czerwca 2016 r. oraz pisma z dnia 25 kwietnia i 4 maja 2016 r. a także odpowiedź udzieloną Skarżącemu z dnia 13 czerwca 2016 r. na

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA skarga na podlega rozpoznaniu przez Radę Powiatu.

W sprawie zapoznano się z treścią pism powołanych w treści skargi.

W pierwszej kolejności stwierdzono, iż zarzuty dotyczące sposobu załatwienia pism Skarżącego z dnia 25 kwietnia 2016 r. oraz 4 maja 2016 r. były przedmiotem rozpoznania skargi Skarżącego uznanej za bezzasadną uchwałą Rady Powiatu nr XIII/143/16, o której treści wraz z treścią art. 239 § 1 KPA Skarżący został powiadomiony. Wobec braku wskazania nowych okoliczności w sprawie zasadne jest podtrzymanie stanowiska Rady o bezzasadności skargi w tym względzie.

W części, w której w dniu 10 czerwca 2016 r. Skarżący skierował zapytanie do Starosty, Starosta udzielił Skarżącemu wyczerpującej odpowiedzi z powołaniem przepisów prawnych, która zawarta jest w piśmie z dnia 16 czerwca 2016 r. W piśmie tym jednoznacznie i wyczerpująco wskazano Skarżącemu, iż dla dopuszczalności wniesienia odwołania na daną czynność konieczne jest jej dokonanie w formie decyzji administracyjnej, którą nie jest informacja przekazywana Skarżącemu. Skarżący we wniesionej skardze nadal kwestionuje wskazany stan prawny prezentując pogląd przeciwny – o dopuszczalności wniesienia odwołania w odniesieniu do każdej z czynności organu władzy publicznej, który nie znajduje potwierdzenia w treści przepisu art. 127 KPA. W związku z powyższym skargę w tym względzie uznać należy również za bezzasadną.

W ostatniej części skargi – w której Skarżący kwestionuje sposób załatwienia jego wniosku, na który Starosta udzielił odpowiedzi w granicach swoich kompetencji pismem z dnia 13 czerwca 2016 r., również nie sposób uznać zasadności skargi. Jak wskazano w piśmie z dnia 13 czerwca 2016 r., stosowne badania zanieczyszczenia powietrza wykonuje Wojewódzka Inspekcja Ochrony Środowiska (właściwie Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, którego urząd ten obsługuje - por. art. 89 i nast. ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska), w zakresie właściwym dla działań kontrolnych Starosta przeprowadzone kontrole nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych norm zorganizowanej emisji do powietrza. Wskazano również Skarżącemu, w jaki sposób wyniki badań może pozyskać oraz, iż na terenie powiatu nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych norm. Skarżący kwestionuje przedmiotową odpowiedź twierdząc, iż obowiązkiem Starosty jest wskazanie konkretnych jednostek zanieczyszczenia powietrza, co w świetle pierwotnie złożonego wniosku o dokonanie pomiarów z uwagi na przekroczone zdaniem Skarżącego normy zanieczyszczenia powietrza, jest nietrafnym. Jak bowiem wskazano, normy te nie zostały przekroczone, o czym Skarżący został poinformowany jednocześnie ze wskazaniem jednostki, do której może zwrócić się o podanie konkretnych danych pozostających we właściwości Wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Żaden z przedmiotowych dowodów nie potwierdza, by przebieg zdarzenia był tożsamy z opisanym w skardze.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego brak jest podstaw dla uznania skargi za zasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Wnioskodawca: Komisja Rewizyjna